

תחרות יצירה תורנית - בסימן שנת השמיטה תשפ"ב

מסלול אומנותי

נושא היצירה: שמיטה

מגיש: אורי בלומנטל כחה יב

בית הספר: ישיבה תיכונית נעם ירושלים

מורה מלווה: מודי כהן

תאריך הגשה: ט"ז שבט (18.1.22)

"כשם שאני רוקד כנגדך ואיני יכול לנגוע בך כך לא יוכלו כל אויבי לנגוע בי לרעה" כך אמרנו במוצאי שבת. לאחר השירה של "טובים מאורות" המוכר והאהוב נפרדנו איש לדרכו.

משחזרתי הביתה מצאתי את הבית כפי שעזבתי אותו. ריק וגלמוד, רק המנורה המשיכה לפעול בהתמדה. עשיתי הבדלה, ברכתי על הנר והבשמים, ושניה לפני שהדלקתי את המחשב להמשיך בימי החול קרץ לי בזווית העין העיתון שאימי הביאה לי עם העוגה לפני שבת.

בצידו הימני של העיתון הופיעה מודעה בצבעי אש אשר משכה את עיני.

"הינכם מוזמנים לסדנת גילוי האור הפנימי" נכתב בה. לרוב, בכלל לא הייתי מתעמק באותם מודעות, הרי המודעה הזאת הא בוודאי עוד אחת מני רבות של אותם שרלטנים, עוקץ ישראלי טיפוס. אבל מה אם המודעה צודקת? מה אם הם יכולים להפוך את החיים למאושרים באמת?

הדלקתי את מסך המחשב, באמת אין לי זמן להרהורים כאלו. הרי אני חייב לגמור את הקוד עד מחר ואני עדיין אפילו לא בשלבי סיום. הפסקת חשמל עצרה את עבודתי לאחר שעה. הצצתי דרך החלון, כן, שוב פעם הפסקה כללית. איפה חברת החשמל שצריך אותה? חשבתי לעצמי. ולמה דווקא עכשיו? הם לא יכלו לחכות עוד שעה? ניסיתי להמשיך את עבודתי בחושך, אך לאחר רבע שעה צג המחשב סימן שנגמרה הסוללה. האור הבוקע מהמסך כבה.

שוב נשארתי עם העיתון.

פתחתי את העיתון, ועיינתי שוב במודעה לאור הפנס. "האור הפנימי" מה זה בכלל? קיים בכלל דבר כזה? השאלות רצו במוחי ללא הפסקה. הרי כולם רצים הולכים ממקום למקום, שום אור לא נראה באופק!

ואולי זאת הבעיה? אולי כולם טועים? או אולי כולם כבר מצאו את האור ורק אני יושב בחושך?

מה שבטוח – אני, בחיים שלי, עדיין לא ראיתי את האור המדובר. אולי המולת החיים מסנוורת אותי? אולי כל האורות שמסביב רק מפריעים? הרי מתי בפעם האחרונה ישבתי עם עצמי? מתי ישבתי לחפש לרגע את האור הפנימי?

כיביתי את הפנס, שמטתי אותו מידי והתחלתי לרקוד לאור החושך.

"כשם שאני רוקד כנגדך..." טובים מאורות שברא אלוהינו...

בשולי הסיפור:

את הסיפור כתבתי כהתייחסות עכשווית מודרנית לשנת השמיטה. הרעיון של שנת השמיטה הוא להוציא את האדם מהקביעות ומחיי החומר שלו (אסור לעבוד בשדה) כדי שיסתכל על חיו ממבט אחר, פנימי ורוחני יותר. וילמד תורה.

כך גם בסיפור, הפסקת החשמל היא מעין שמיטה לאדם שעובד בהיי-טק, זו הזדמנות בשבילו להסתכל פנימה אל עצמו, אל האור הפנימי, בלי שמרוץ החיים ימנע ממנו את זה.

המוטיב החוזר שוב ושוב לאורך הסיפור הוא מוטיב האור. הבקשה היא להאיר את האור הפנימי שלעתיים, בשל מירוץ החיים, הוא אינו מתגלה מספיק ואינו מאיר. דווקא הפסקת החשמל היא שמאפשרת לגיבור הסיפור לעצור ולהפנות מבט לאור אחר פנימי ועמוק יותר, שאולי יוכל לצאת ולהאיר באור יקרות.